

Canonul Sinodului de la Cartagina în anul 256

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 Cartag_256	BOTEZUL ERETICILOR ȘI SCHISMATICILOR. SUCCESIUNEA APOSTOLICĂ	<p>lubiților frați, fiind noi întruniți în sfat, am citit scrisorile trimise de voi în privința celor care cred că sunt botezați de eretici, ori de schismatici, și vin la catoliceasca biserică, care una este, în care ne botezăm și ne re-naștem. În privința cărora suntem încredințați că și voi înșivă procedând în același chip păstrați tăria canonului Bisericii ecumenice. Însă, fiindcă sunteți în comuniune cu noi și voiți să cercetați aceasta din dragoste obștească, nu vă punem înaintea o socotință nouă, acum formulată, ci pe cea din vechime, cercată cu toată acuratețea și sânguința de înaintașii noștri și păstrată de noi, o împărtășim vouă și adăugăm, hotărând și acum tot ceea ce cu tărie și statornicie totdeauna ținem, că nimeni nu se poate boteza afară de catoliceasca biserică; fiindcă botezul este unul și se află numai în catoliceasca biserică. Că scris este: „Pe mine m-a părăsit izvorul de apă vie și și-au săpat lor groape găuroase, care nu pot ține apă” (Ici 2, 13). Și iarăși Sfânta Scriptură, vestind înainte, zice: „Depărtați-vă de apă străină, și să nu beți din izvor străin” (Pilde 5, 15-16). Și se cuvine cu mai întâi apa să se curățească și să se sfințească de preot, pentru ca cu însuși botezul să poată șterge păcatele omului celui care se botează. Și prin proorocul Iezechiel zice Domnul: „Și vă voi stropi pe voi cu apă curată și vă voi curăți pe voi, și voi da vouă inimă nouă, și duh vă voi da vouă. Deci nu poate curăți și sfinți apă cel ce însuși este necurat, și care nu este Duh Sfânt” (Iez. 36, 25), iar la Numerii zice Domnul: „Și de toate de care se va atinge cel necurat, necurate vor fi” (Num. 19, 22). Deci cel ce nu poate lepăda păcatele sale proprii, fiind afară de Biserică, cum poate, botezând, să dea altuia iertare de păcate? Căci însăși întrebarea care se pune la botez este dovadă adevărului; căci zicând celui ce se cercetează: „Crezi că primești iertare de păcate și viață veșnică?”, nu zice altceva decât că aceasta se poate da în catoliceasca biserică. Dar la eretici, unde nu este biserică, e cu neputință a primi iertarea păcatelor. Și prin urmare apărătorii ereticilor sunt datori sau să schimbe întrebarea, sau să apere adevărul, dacă nu cumva să le atribuie și biserică aceluia despre care susțin că au botez. Trebuie însă ca cel ce se botează să se și ungă cu Sfântul Mir, pentru ca, primind ungerea, să se facă părtaș lui Hristos; deci ereticul, care nu are nici jertfelnic, nici biserică, nu poate sfinți untdelemnul; prin urmare, nicidecum nu poate fi ungeri la eretici. Căci ne este lămurit că la aceia cu nici un chip nu se poate sfinți untdelemn spre lucrarea harului. Fiindcă suntem datori a ști și a nu ignora că s-a scris: „Untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu” (Ps. 140, 5), ceea ce chiar de demult a vestit Duhul Sfânt în psalmi. Ca nu cumva, abătându-se vreunul, și rătăcându-se de la calea cea dreaptă, să se ungă de eretici, dușmanii lui Hristos. Căci cum se va ruga pentru cel ce s-a botezat, cel ce nu este preot, ci sacrileg și păcătos, deoarece Scriptura zice că „Dumnezeu pe cei păcătoși nu ascultă, ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și voia Lui o</p>	62 ap.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
		<p>face, pe acela îl ascultă" (Ioan 9, 31); prin Sfânta Biserică înțelegem că se dă iertare păcatelor; dar cine poate să dea ceea ce el însuși nu are? Sau cum poate săvârși cele duhovnicești cel ce leapădă pe Duhul Sfânt? Pentru aceasta, cel ce vine către Biserică este dator să se reinnoiească, ca să se sfințească înăuntrul prin sfinți; căci scris este: „Fiți sfinți, precum sfânt sunt Eu", zice Domnul (Lev. 11, 44; 19, 2; 20, 7), pentru ca cel prins de rătăcire să se dezbrace și el însuși de aceasta prin Botezul adevărat și bisericesc, fiindcă oricare om venind către Dumnezeu, și căutând un preot, aflându-se în rătăcire, a căzut în sacrilegiu. Căci admiterea botezului ereticilor și schismaticilor cuprinde în sine și consimțirea din partea celor botezați de dânșii. Fiindcă nu poate fi valid în parte: dacă a putut să boteze, a putut să dea și pe Duhul Sfânt; de n-a putut, din cauză că este în afară de Biserică, n-are pe Duhul Sfânt și nu poate boteza pe cel ce vine, deoarece botezul este unul, și unul este Duhul Sfânt și una Biserica întemeiată de Hristos Domnul nostru, fiindcă dintru început a zis Apostolul Petru că ea este întemeiată pe unitate; prin urmare, cele ce se săvârșesc de dânșii, mincinoase și deșarte fiind, toate sunt fără valoare. Că nimic nu poate fi primit și ales de Dumnezeu dintre cele ce se fac de aceia, pe care Domnul în Evanghelii îi numește vrăjmași, potrivit ai Săi: „(cel ce nu este cu Mine, împotriva mea este, și cel ce nu adună cu Mine risipește" (Matei 12, 30). Și fericitul Apostol Ioan, păzind poruncile Domnului, a scris mai înainte în epistolă: „Ați auzit că vine Antihrist, și acum încă s-au făcut mulți antihriști" (I Ioan 2, 18); drept aceea, știm că este vremea cea de pe urmă. Dintre noi au ieșit, dar n-au fost dintre noi. Drept aceea și noi datori suntem să pricepem și să înțelegem că vrăjmașii Domnului, și cei ce se numesc antihriști, nu sunt în stare să da harul Domnului. Și pentru aceasta noi, cei ce suntem cu Domnul, și păstrăm unirea cu Domnul, și suntem înzestrați după voința Lui, administrând preoția Lui în Biserică, suntem datori să lepădam și să înlăturăm și să disprețuim și să socotim ca spurcate pe toate ce le săvârșesc potrivit lui, adică vrăjmașii și antihriștii. Și celor care vin de la rătăcire și răzvrătire la cunoașterea credinței adevărate și bisericești să le dăm îndeobște taina puterii dumnezeiești, și a unirii, și a credinței și a adevărului.</p>	